

Telefonní blues

Jan Burian

Někdo mi volal o půl šestý
Bylo to jako v pohádce
Že jedna holka naneštěstí
Nepřišla včera do práce

Měla mý číslo v nočním stolku
Tak ji prej nejspíš dobře znám
Jenže já neznám žádnou holku
Já už jsem strašně dlouho sám

Hladí mě jenom závan větru
A hltám každou narážku
Jsem sám jak cestující v metru
Jak prázdná tuba od prášků

Jsem sám jak připínáček v botě
Jak čtvero ročních období
A tak se topím v nejistotě
Dřív než to ten hlas dopoví

Ten cizí hlas co v polospánku
Nalez mi drátem do ucha
Vrhnul se na mou slabou stránku
A pak řek: Pardon - porucha!